

3. Og her kommer mit tredje kritiske punkt ind. Jeg har en fornemmelse af, at IAW meget let kan blive en international legestue for velhavere fra diversw lande. Principielt har jeg intet imod velhavere, men et og andet siger mig, at velhavere fra netop udviklingslandene meget let kan have for lidt føling med og forståelse for de kvinder, hvis sag de arbejder for. Ikke at det saglige grundlag ikke er i orden. Det fik jeg indtryk af, at det er. Men teori og praksis må nu undertiden mødes på nærmere hold, end det er tilfældet, når f.ex. en deltager fra et af udviklingslandene betegnede sig selv som hørende til den ene af de to eneste familier, der betød noget i landet. Samme deltager kunne isøvrigt altid arrangere sig, så hun kunne tage et svip til Europa eller USA, når hun havde lyst. Der må mangle en forbindelse til de folk i hytterne, som også findes i dette land.
4. Det fjerde punkt jeg har lyst til at nævne, er de forskellige former for parallelt løbende internationalt kvindearbejde, der findes. Landsformanden ved mere om det, end jeg gør, men det forekommer mig helt urimeligt, at Danmark skal arbejde internationalt - rent kvindesagligt - på tre-fire fronter, der må kunne samarbejdes her, men jeg overlader dette til landsformanden.
5. Endelig selve kongressens opbygning, som vi naturligvis intet kan gøre ved, alligevel skal det nævnes, at den savnede konsekvens. Af de mange spørgsmål på dagsordenen blev nogle drøftet først i komiteer, derefter af hele forsamlingen, mens andre først blev drøftet af hele forsamlingen, dernæst i komiteer.

LANDSFORMANDEN konstaterede, at det var omtrent de samme spørgsmål, som optog sindene i IAW i Trieste i august måned, i ICW i Interlaken i september og hos Soroptimisterne i Lausanne i September. Alle disse organisationer har svært ved at få råd til at sende repræsentanter til disse møder. Har diskuteret dette problem med Gudrun Refslund Thomsen, som har bedt om, at D.K. ikke i dag udmelder sig af IAW, men at man diskuterer, hvorledes vi herhjemme kunne tilrettelægge et internationalt samarbejde.

I IAW kan de europæiske lande sammen med England få gennemført alle de bestemmelser, man ønsker. De 17 repræsentanter for Danmark repræsenterede ikke alle, det vi står for. En enkelt var endda ikke medlem af D.K.

ANNELISE VESTERGAARD D.K. kan ikke have 19 delegerede.

RITA KNUDSEN fremhævede, at ingen kunne rejse derned uden at de er udpeget af D.K., medmindre de er personlige medlemmer. Så skal D.K. ikke arrangere rejse for dem. Sender D.K. 2-3 delegerede derned, som dækker programmet, så er det naturligt, at D.K. sørger for en fornuftig rejse til Dem, men derudover har D.K. ikke nogen forpligtelser.